

Tatai Tömegsport és Tájfutó Honvéd Sportegyesület

TTT-HSE

<http://ttt-tata.etata.hu>; ttt.tata.2004@gmail.com 2890 Tata, Május 1 út 53/B.2/2.

63200030-11023517

06 (30) 575-4324

18614828-2-11

= Tájfutás * Atlétika * Jászat * Túra * Focisuli * Sportlövészet * Ökölvívás * TataCross * Rodeo Dancer's * Warhammer * Tactical Combat * Teke * Seymenek * Dragons =

2009. év kirándulásainak összefoglalói, beszámolók,

SZÖSSZENETEK

Írta és lejegyezte: Mészáros Károly
Részvevők, szereplők: Csavargó Csapat

2009. február 22-26.

TTT SÍTÚRA

Szlovákia / Tatranska Lomnica

Jó csapat, kellemes hangulat. Elegendő hó, majd izomláz.

Eredmény: akik először kötöttek a lábukra lécet, mindenki megtanulta az alapokat már az első nap. Utána gyakorlás minden nap. Egyik nap délután kirándultunk a Lengyelország területén található Zakopánéba, ami a maga módján különlegesség.

Köszönjük Ocsovai Janinak a sok-sok türelmet és kitartást, amivel tanított minket és kibírta röhögés nélkül a próbálkozásainkat.

2009. április 17-19.
ZEMPLÉN CSODÁI – ERDŐBÉNYE

Köszönjük Ocsovai Jánosnak (szakosztályvezetőnk) a sikeres program megvalósításáért tett munkáját. Megint jól éreztük magunkat.

1./ Vízolyban meglepetés volt a terven felüli program, az interaktív nyomdai bemutató. Igazán felejthetetlen volt. (Ezt én mondom Rákóczi Zsigmond és a Kakukk). Boldogkőváralján bemelegítettünk a délutáni kilátó kereséshez, amit nagy meglepetésre meg is találtunk. Fáradtan és megtörve kiittuk a közeli pince összes borát, de még ittunk volna.

2./ A börtönmúzeumban csak látogatók voltunk, Füzérradványban nagyok a fák. Hollóházán számtalan tányérban gyönyörködtünk és egy darab fokhagymás lángosra vártunk (Árpi vette és ette). A füzéri vár irdatlan magasan volt, de felszaladtunk, majd csodáltuk a gönci hordót, hogy mitől olyan koszos és váltakozó űrméretű. (Lehet, hogy gumiból van) Az esti senior diszkón mindenki a kedvenc dalára gondolt és megint ittunk egy kis dumapartit rendezve.

3./ Bepakoltunk a buszba minden cuccot és a pincék hiányzó bortartalmát, majd könyvtárlátogatás volt Sárospatakon, bár nem vagyunk könyvtártagok. Szerencsénk volt, hogy a sárospataki vár nem egy sziklára épült. Tokajban nagy kárt okoztunk a helyi kocsmákban és éttermekben. Hazafelé menet a pilóta volt a főszereplő. Kétszer megkerültük a tokaji hegyet, majd szag és egyéb nyomvonalak fektetésével hazaértünk.

Ez volt Zemplén és a Csavargó Csapat.

Köszönjük O.J. (Simson).

2009. május 23-26.

KIRÁNDULÁS KÁRPÁTALJÁN

Egy igen jól sikerült, kalandokban és eseményekben gazdag kirándulás volt. Kárpátalja felejthetetlen.

Itt a helye a kirándulásról szóló élménybeszámolónak.

Küldj Te is.

Létszám: 49 fő

Autóbusz: Hannibál Busz Kft / sofőr: Csaszi Róbert (1.500 km)

Szállás: Hotel Helikon

Láttuk és bejártuk:

Tákos, Beregszász, Makkos-Jánosi Borház, Dercen, Szolyva, Vereckei hágó, Árpád vonal, Munkács, Huszt vára, Csetfalva, Nagyszőlős, Ungvár

2009. szeptember vége

O.J. A KRIVAN MEGHÓDÍTÓJA

Szlovákia

Egy igen komoly testi és szellemi sportteljesítményért gratulálhatunk a szakosztályvezetőnknek, aki megmászta a Szlovákiában található Krivan csúcsot.

Példát mutatott nekünk. Legközelebb a legmeredekebb hegyre is felszaladunk.

2009. október 03.

BÖRZSÖNYI KIRUCCANÁS

A beszámoló az én szempontomból íródott, hát hogy is íródhatna máséból.

A program már sokaknak a tervezet alapján megtetszett, ezért jelentős többletlétszám jelentkezett rá. Sajnos néhány jelentkező igényét vissza kellett mondani, mert a program több résztvevőt nem bírt el, így is a saját autómra is szükség lett.

Az indulás helyén csendes főhajtással emlékeztünk Simon István túratársunkra, aki sajnos már többet nem lehet velünk.

De az élet halad és ezt tudomásul véve felköszöntöttük a születésnapjukat ünneplő Anda Ivánt és feleségét Ágit, majd megindultunk.

Csendesen gurultunk a busz mögött néha jó messze lemaradva és élveztük a környezetbarát-nak nem mondható kipufogó gáz kellemes és bódító illatát, míg a többiek a buszon végrehajtották az első beöntést és köszöntést.

Rövid időre megálltunk a szobi kompikötőnél egy gyors pihenőre, ami zárva volt és a part mindkét oldalára a hölgyek vonultak el bizonyos okokból.

Tovább gurulva megérkeztünk az erdei vasúthoz, ami a kisvasút ünnepe alkalmából csendesen csikorogva és rázkódva cikk-cakkban felvonszolt minket Nagyírtápusztára majd vissza.

Ezután néhány rétest szisztematikusan behelyeztünk az arcunkba, majd megtekintettük és megkóstoltuk a kideríthetetlen mennyiségű lekvárt készítő Lek-Vár-Lak portékáit és macskáit. (A macskát csak simogattuk)

Alig maradt időnk a vízimalom és a templom tanulmányozására és máris füstölögtünk tovább az ebéd helyére, ahol nagy szeretettel, kiváló vadgulyással és mindenféle itallal vártak, amit el is pusztítottunk rövid idő alatt.

Teli gyomorral és újult erővel bevettük Nógrád várát mint a törökök és meghallgattuk Ocsői várkapitány ismertetőjét a vár történetéről.

A vadak már remegve vártak minket és a kukoricát és mi meg is néztük őket. Ritkán látható csodálatos vadetetésben vehettünk részt, ahol a karnyújtásnyi távolságra csámcsogott körülötünk több száz vaddisznó, szarvas, muflon. Néhány házi kedvenc a tenyerünkől evett. A csoda sötétedésig tartott, amikor is már nem láttunk semmit és hagytuk a vadakat tovább csócsálni.

Kihasználva a saját géperejű jármű jelenlétét a kis kísérő csapat lelépett, mint kurva a sezlonyról és az idéetlen fociszurkolók miatt jelentős késéssel értünk haza.

A kirándulás szerintem kiváló volt. A szervezés már a szokott módon magas színvonalú a program kellemes és emlékezete lett.

Köszönjük O.J.

2009. november 28.

ARRABÓNA ÉS PANNONHALMA KINCSEI

Ez volt az év utolsó programja. Bérelt busszal, teli létszámmal vágunk neki OJ által tervezett utunkra. A busz a szokásos helyéről indult és bár nem voltam ott gondolom mindenki kitörő örömmel üdvözölte egymást.

A tatai túratársak (8-10 fő) Tatán szálltak fel, mint a vadludak és izibe elgurul-tunk a tatai várba, hogy a ködbe veszett vadludak kirepülését megtekintsük. A ludakból nem is sokat, de a várból annál többet láttunk. A vár megfelelő helyszín volt az első komolyabb beöntés és köszöntések végrehajtásához. Megköszöntöttük Titz Virágot születésnapja alkalmából és OJ részére egy kitüntető oklevelet adott át Tarján Tamás, mely szerint szeretve tisztelt vezetőnk az egészséges életmód kiváló harcosa lett.

(Később Tamás egyhangúan megválasztásra került, mint a szakosztály gazdasági mindenese.)

Néhány anekdota után észrevétlenül megérkeztünk Győr városába, ahol mintegy 2,5 óra városnézés következett az enyhén zord időjárásban, ami senkit sem zavart, mert forralt bor és egyéb nyalánkságok vártak minket a karácsonyi forgatagban.

Az fejünkbe táplált sok információ és forralt bor miatt sietni kellett a laktanyába, ahol a szokásos katonai ebéd (babgulyás és pogácsa) várt minket és maga az alakulat parancsnoka, Varga László dandártábornok, mint házigazda, ami számunkra nagy megtiszteltetés volt és ezt külön köszönjük.

Az igazán ízletes ebéd után megismerkedtünk az alakulat feladataival és meglátogattuk az igényesen kialakított csapatmúzeumot.

A rövid és érzékeny búcsú után már is robogtunk Pannonhalma felé. Itt egy komoly mennyiségű készpénz befizetése után egy jól felkészült csinos idegenvezető hölgy bemutatta nekünk Pannonhalma történetét, kincseit és az ott lakók életét.

Az élethez hozzátartozik a szórakozás is és ezért sok kíváncsisággal indultunk az apátsági bospince felé vagy másfél kilométert. Más felet sem ment volna.

A modern, minden követelménynek megfelelő feldolgozó üzem megtekintése után felhörpintettünk vagy 3 fajta misebort, ami ugyan nem volt rossz, de nem múlta felül az erdőbényei pincék hiányzó mennyiségét.

Miután rendesen ránk sötétedett buszra szálltunk és hazafelé vettük az irányt. Hazafelé zötyögve OJ, a csapat fő kirándulója először kihirdette a szokásos IQ teszt eredményét, amit a hátsó fertályon utazó Tóth Gabi és tisztelt neje, Ildikó nyert meg, bár senki sem érti hogyan. Később OJ összefoglalta az év során végrehajtott programokat és a csapat anyagi helyzetét.

Az eddigi kirándulásokhoz szokatlan módon még el sem álmosodtunk a buszon és már a tatai különítmény meg is érkezett. Néhány perc könnyes búcsúzás után a busz eltűnt a szemünk elől az egyre sűrűsödő ködben. Reményeink szerint a többiek is haza értek.

Én jól éreztem magam, gondolom a többiek is. Megint sikerült egy ütős, jó hangulatú kirándulást összehozni. Köszönjük a szervezést.